

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – I. Secrieru-Coșleț
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Clima, E. Palanciuc, A. Minciuna

ÎN C H E I E R E

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului depus de către Dorin Osievschi,
la acțiunea în contencios administrativ depusă de către Dorin Osievschi
împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea
actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată
de la serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, s-a
casat hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a
emis o nouă hotărâre,

constată:

La data de 19 noiembrie 2019 Dorin Osievschi a depus acțiune în instanța de
judecată, concretizată ulterior la 16 ianuarie 2020 și la 29 iulie 2020, împotriva
Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat anularea
ordinului nr. 1179/ps din 25 octombrie 2019 „Cu privire la sancționarea disciplinară
a funcționarului public cu statut special inspector principal Dorin Osievschi al IGPF
al MAI”, restabilirea în funcția de ofițer superior de investigații al Serviciului
investigații speciale al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional
Chișinău, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la
muncă, în cuantum de 67 306, 05 lei, a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu
moral și a cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice în mărime de
6 000 lei. (f.d. 66-68, 95-97, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamantul Dorin Osievschi a indicat că prin ordinul nr.
1179/ps din 25 octombrie 2019 a fost sancționat disciplinar cu „concediere din
funcția publică cu statut special” în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1) lit.
j) și art. 58 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind
funcționarul public cu statut special din cadrul MAI și pct. 94 din Statutul disciplinar
al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, pentru comiterea
încălcărilor grave și în mod sistematic: încălcarea prevederilor art. 23 alin. (3) din

Legea integrității nr. 82 din 25 februarie 2017, art. 50, lit. a), b), c), d), i) și k) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, a pct. 7 subpct. 1), 2), 3), 4), 5), 14) și 16) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, manifestate prin folosirea mijlocului de transport din dotare în alte scopuri decât cele de serviciu, introducerea datelor denaturate în foile de parcurs, încălcarea măsurilor de asigurare a integrității profesionale, în special a normelor de etică și deontologie, precum și denigrarea imaginii și prestigiului instituției.

Reclamantul a menționat că cu ordinul respectiv nu este de acord, considerându-l ilegal, abuziv, emis cu încălcarea gravă a legislației și în consecință, pasibil de a fi anulat în totalitate, deoarece se bazează pe informații obținute conform Legii privind activitatea specială de investigații nr. 59 din 29 martie 2012 și legislației procesual penale.

Urmărirea vizuală la care a fost supus, alături de documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS), ori prin alte mijloace tehnice, fac parte din categoria măsurilor speciale de investigație, care necesită autorizarea procurorului potrivit alin. (2), lit. b), art. 132² din Codul de procedură penală, și respectiv, a judecătorului de instrucție, conform alin. (1) lit. g) art. 132² din Codul de procedură penală.

Având în vedere, că fotografiile și secvențele video, care au stat la baza stabilirii încălcării pe care ar fi comis-o și ulterior a sancționării sale cu concediere din funcția publică cu statut special, au fost obținute în cadrul desfășurării unor măsuri speciale de investigații - instituție a dreptului procesual penal, consideră că primele, în calitate de probe, reprezintă un „fruct al pomului otrăvit”, ori indiferent de puterea probei aceasta va fi declarată inadmisibilă, dacă a fost obținută cu încălcarea prevederilor legale.

Articolul 94 din Codul de procedură penală stabilește că, nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale și cu încălcări esențiale ale legislației procesual penale. Prin urmare, fotografiile și secvențele video, colectate în lipsa unui temei rezonabil și fără a fi autorizate corespunzător, nu pot servi ca probe, or, ele sunt nule, din punct de vedere procedural.

În ordinul de concediere este menționat despre caracterul probelor care au stat la baza stabilirii încălcărilor, și anume, ca fiind „pertinente și concludente”, iar relevanța și concludența probelor poate fi apreciată numai în coraport cu prevederile Codului de procedură penală și care stabilește condiția de admisibilitate a acestora în art. 95.

Astfel, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile care au fost administrate în conformitate cu prezentul cod.

Mai mult, din secvențele video nu s-a reușit identificarea automobilului de model XXXXX, cât și nu este clar nici în perimetrul căror străzi ar fi fost localizat și care anume sunt persoanele juridice care au furnizat materialul video.

În cadrul anchetei de serviciu s-au invocat încălcările prevederilor ordinului MAI nr. 65 din 04 martie 2019 cu privire la utilizarea conform destinației a mijloacelor financiare, tehnico-materiale, informaționale și altor bunuri aflate în

gestiunea subdiviziunilor aparatului central, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea MAI.

Potrivit pct. 2 al ordinului, exploatarea unităților de transport de serviciu se va efectua strict în conformitate cu programul de muncă, de la orele 8:00 până la 17:00. Se interzice utilizarea acestora în afara orelor programului de muncă, zilelor de odihnă și de sărbătoare, cu excepția cazurilor în interes de serviciu, în baza dispozițiilor sau raportului cu acordul în scris al conducătorilor entităților, iar pct. 3 stipulează exploatarea unităților de transport aflate în gestiunea serviciilor operative și celor de gardă 24/24 se efectuează în conformitate cu necesitatea de serviciu.

La data de 07 august 2019, în virtutea atribuțiilor de serviciu, a adresat un raport către Procuratura mun. Chișinău, prin care a informat despre apariția necesității de a autoriza o măsură specială de investigație, iar conform ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Eugenia Zubco, din data de 07 august 2019, a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigație - urmărirea vizuală a unei persoane, cu relevarea și fixarea acțiunilor acestuia, imobilelor, mijloacelor de transport și a altor obiecte pe care le folosește și cu care acesta contactează pentru o perioadă de 30 de zile, din momentul autorizării.

De asemenea, s-a dispus încredințarea efectuării măsurii speciale de investigație de către ofițerii de investigație ai Sectorului Poliției de Frontieră Aeroport Internațional Chișinău, Vasile Pleșca și Dorin Osievschi. Ulterior, a fost întocmit un proces-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, prin care a indicat asupra rezultatelor măsurii speciale de investigație, precum și faptul că, în contextul ultimei, a fost folosit automobilul de serviciu de model XXXXX.

Cu referire la perioada în care se presupune că ar fi utilizat autoturismul menționat supra în alte scopuri, decât cele de serviciu, reclamantul a indicat că în perioada lunii septembrie 2019, inclusiv și la data de 07 septembrie 2019, în cadrul SPF al AIC era unicul ofițer de investigație, în timp ce doi alți ofițeri se aflau în concediu, iar alții doi erau detașați în scop de serviciu.

Prin urmare, sarcinile ce rezultă din funcția pe care o deținea până a fi concediat îi reveneau reclamantului. Având în vedere că, aceste sarcini au un areal vast de întindere (conform Fișei postului din 20 noiembrie 2017) și considerând volumul mare al activităților pe care trebuia să le îndeplinească, a indicat că, a fost nevoit să se dedice realizării acestora în regim non-stop, inclusiv și în timpul liber, zile de odihnă și zile de sărbătoare, precum este indicat și la compartimentul „Condițiile de muncă” din Fișa postului, despre posibilitatea implicării colaboratorului în activitatea de serviciu peste programul de muncă normal.

Mai mult, Sectorul Poliției de Frontieră al Aeroportului Internațional Chișinău, fiind un sector specific, ale cărui sarcini pot și trebuie îndeplinite în regim 24/24, pune la dispoziția ofițerilor de investigație mijloacele de transport, tehnice și alte echipamente din dotarea serviciului, fără careva restricții legate de oră, anume, pentru îndeplinirea la cel mai înalt nivel a atribuțiilor de serviciu.

Referitor la parcare autoturismului de serviciu în unghiul cuprins de camera video (așa cum rezultă din secvența video din 31 august 2019), descrie un obicei pe care l-a deprins pe parcursul activității în scopul asigurării supravegherii non-stop a bunului, or, în virtutea obligațiilor ce-i revin, este responsabil de utilizarea corectă, cu bună-știință și efectivă a mijlocului de transport, precum și de securitatea acestuia, or, potrivit pct. 1, lit. a) din Contractul privind răspunderea materială individuală

deplină nr. 35 din 13 aprilie 2018, încheiat între IGPF al MAI și reclamant, „angajatul își asumă răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator și se obligă să manifeste o atitudine grijulie față de valorile materiale și/sau resursele bănești transmise angajatului pentru păstrarea sau în alte scopuri, și să efectueze acțiunile necesare în vederea prevenirii deteriorării, dezintegrării sau înrăutățirii parametrilor cantitativi ori calitativi ai valorilor materiale și/sau a resurselor bănești încredințate.

Prin concluzia anchetei de serviciu inițiată în privința ofițerului de investigații al SPF AIC, inspector principal Dorin Osievschi din 18 octombrie 2019, s-a stabilit că pe parcursul activității de serviciu, inspectorul principal Dorin Osievschi nu a fost sancționat disciplinar, fiind menționat cu opt stimulări (printre care pentru: serviciu impecabil, măiestrie profesională etc.), iar conform caracteristicii de serviciu din data de 10 octombrie 2019, eliberată de către șeful adjunct interimar al DR „VEST”, comisar Vasile Pleșca se indică că pe parcursul activității, Dorin Osievschi s-a manifestat din punct de vedere pozitiv, ca o persoană responsabilă, disciplinată și sânguincioasă, bine pregătită în aspect profesional, cunoaște legislația ce reglementează activitatea de serviciu, prezentând rezultate remarcabile. Față de atribuțiile de serviciu manifestă responsabilitate, obligațiunile funcționale le îndeplinește conștiincios, întocmai și în termenii stabiliți, prezentând rezultate asupra măsurilor speciale de investigații, execută la timp și întocmai ordinele superiorilor, este responsabil.

Reclamantul a specificat că caracteristica a fost eliberată la data de 10 octombrie 2019, adică în cadrul și în rezultatul inițierii anchetei de serviciu. Scopul eliberării și includerii caracteristicii în cadrul desfășurării anchetei de serviciu, este de a aprecia angajatul din punct de vedere al calităților (și defectelor) personale, care se reflectă asupra muncii prestate, colegilor, subalternilor, superiorilor etc., aptitudinilor și reușitelor profesionale, modul în care acesta își îndeplinește sarcinile impuse de funcția ocupată, relațiile sale în colectivul de muncă, precum și aspectele negative, dacă ele au fost sesizate, care luate în ansamblu să ofere o imagine clară despre angajat. Din moment ce i-a fost eliberată o caracteristică pozitivă în totalitate, este dubios și premeditat faptul că a fost sancționat disciplinar cu cea mai severă sancțiune, la prima abatere care i se impută, după ce a fost stimulat de 8 ori pe parcursul activității sale.

Unul dintre argumentele de drept puse la baza sancționării sale a fost pct. 94 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care stabilește că, concedierea este o măsură disciplinară extremă și se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave. Astfel, în ierarhia sancțiunilor disciplinare, fiind ultima, respectiv cea mai severă, concedierea se aplică doar în cazuri extreme.

Conform pct. 93 din Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, sancțiunile disciplinare mai aspre se aplică pentru abaterile disciplinare grave sau repetate comise în exercițiul funcției sau în grup.

Reclamantul a menționat că din textul ordinului nr. 1179/ps din 25 octombrie 2019 rezultă că a fost sancționat atât pentru comiterea încălcărilor grave cât și a caracterului sistematic al acestora.

Consideră că, din moment ce pe parcursul activității sale nu a fost sancționat niciodată, iar faptele ce-i sunt imputate se referă la o perioadă de o lună de zile, mai mult, considerând esența faptei sale și prevederile pct. 94 din Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, care stabilește concedierea ca o măsură disciplinara extrema și se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave, reclamantul a pus la îndoială decizia angajatorului de aplicare a celei mai severe dintre sancțiuni.

În altă ordine de idei, pentru a atrage un funcționar public la răspundere disciplinară este necesară întrunirea unor condiții, cumulativ: 1) persoana trasă la răspundere trebuie să dețină calitatea de funcționar public; 2) respectivul funcționar să fi săvârșit o abatere disciplinară prescrisă de lege; 3) fapta ilicită să producă un rezultat periculos; 4) să existe o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și consecințele prejudiciabile.

Reclamantul a indicat faptul că a fost concediat pentru încălcări manifestate prin folosirea mijlocului de transport din dotare în alte scopuri decât cele de serviciu, introducerea datelor denaturate în foile de parcurs, încălcarea măsurilor de asigurare a integrității profesionale, în special a normelor de etică și deontologie precum și denigrarea imaginii și prestigiului instituției.

Însă, angajatorul a omis să stipuleze clar, care sunt consecințele socialmente periculoase ale încălcărilor comise de către reclamant, cum pot fi ele apreciate, stabilite, calculate etc. Consideră că nu a fost demonstrat raportul de cauzalitate între faptele imputate și survenirea consecințelor prejudiciabile, abaterea disciplinară, în speță, trebuie să se afle într-o legătură cauzală cu rezultatul (prejudiciabil).

A mai indicat că la angajare, reclamantul a semnat un contract de răspundere materială, potrivit căruia stabilirea mărimii și repararea prejudiciului cauzat angajatorului de către angajat se efectuează în modul prevăzut de legislația în vigoare (conform prevederilor alin. (1) art. 338 din Codul muncii).

În acest sens, față de mijlocul de transport s-a comportat cu diligență, demonstrând atitudine grijulie și nu a permis deteriorarea acestuia, prin urmare, nu a cauzat nici un prejudiciu material angajatorului.

Astfel, răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite toate elementele constitutive ale abaterii, iar absența oricăreia dintre ele face ca abaterea și, pe cale de consecință, răspunderea să nu poată exista.

Reclamantul consideră că ordinul nr. 1179/ps din 25 octombrie 2019 „Cu privire la concedierea funcționarului public cu statut special Dorin Osievschi” este ilegal, abuziv și urmează a fi anulat în totalitate, cu restabilirea în funcția anterior deținută.

De asemenea, luând în considerație prevederile art. 90 din Codul muncii este necesar de a obliga Inspectoratul General al Poliției de Frontieră de a-i achita o compensație bănească în sumă de 30 000 lei, ori concedierea sa a avut consecințe negative în plan psihic și afectiv, manifestate prin stări de stres și anxietate, insomnie și depresie.

Reclamantul a solicitat încasarea sumei de 6000 lei achitate avocatului, care-l reprezintă în instanța de judecată, confirmată prin bonul de plată pentru serviciile de avocat cu seria PL nr.192913.

De asemenea, potrivit răspunsului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/10-8/20 din 12 februarie 2020 s-a calculat salariul mediu al

angajatului Dorin Osievschi, în cuantum de 7478,45 lei. Respectiv, în temeiul art. 114 alin. (1) lit. c) din Codul muncii pentru perioada 25 octombrie 2019 - 29 iulie 2020, urmează a fi încasată despăgubirea pentru absență forțată de la muncă în sumă de 67 306,05 lei.

Prin încheierea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de către Dorin Osievschi împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei. (f.d. 211-213, vol. I)

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea depusă de către Dorin Osievschi.

S-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 1179/ps din 25 octombrie 2019 „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special, inspector principal Dorin Osievschi”.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să emită act administrativ privind restabilirea lui Dorin Osievschi în funcția anterior deținută și de calculare cu achitarea salariului pentru perioada de lipsă forțată de la serviciu.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Dorin Osievschi cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 6000 lei. (f.d. 214, 217-225, vol. I)

Instanța de fond a concluzionat că Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în procesul examinării cauzei, n-a prezentat probe certe, care ar confirma comiterea abaterii disciplinare imputate lui Dorin Osievschi, ori invocarea faptului denigrării imaginii și prestigiului instituției are la bază pretenziunile acțiunii de folosirea mijlocului de transport din dotare în alte scopuri decât cele de serviciu, introducerea datelor denaturate în foile de parcurs, încălcarea măsurilor de asigurare a integrității profesionale, în special, a normelor de etică și deontologie, acțiuni, care nu au fost confirmate pe deplin prin careva probe certe pe parcursul cercetării judecătorești, iar concedierea reclamantului este una arbitrară și abuzivă.

În opinia instanței de fond ordinul nr. 1179/ps din 25 octombrie 2019 s-a bazat pe ancheta de serviciu și prevederile art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, însă, abaterea disciplinară invocată de către angajator trebuia să întrunească condiția existenței unor consecințe grave, care nu au fost demonstrate de către pârât.

La data de 09 decembrie 2020, cu respectarea termenului prevăzut la articolul 232 din Codul administrativ, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 30 martie 2021 a depus motivarea apelului.

Prin decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel înaintată de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

S-a casat hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de către Dorin Osievschi împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 111, 112-132, vol. II)

Instanța de apel a reținut că conform ordinului nr. 1179/ps din 25 octombrie 2019 Dorin Osievschi a fost sancționat pentru utilizarea pe parcursul lunii august, începutul lunii septembrie 2019, a mijlocului de transport din dotarea sectorului, de modelul XXXXX, în alte scopuri decât cele de serviciu, completând foile de parcurs a autoturismului cu nr./î XXXX, cu date eronate privitor la ziua, ora, direcția de deplasare, precum și a distanței parcurse, inclusiv și în zilele de odihnă și de sărbători naționale, cu înlocuirea numărului de înmatriculare a automobilului cu altul codificat, admitând totodată comiterea unui șir de contravenții în domeniul circulației rutiere, iar până la data de 12 august 2019, a condus mijlocul de transport, fără a-i fi acordat acest drept de a conduce conform procedurii, în lipsa ordinului.

În cadrul anchetei de serviciu, inițiată în privința lui Dorin Osievschi, s-a stabilit cu certitudine că pe parcursul lunii august, începutul lunii septembrie 2019, ofițerul superior de investigații al Serviciului investigații speciale al SPF Aeroportul Internațional Chișinău, inspectorul principal Dorin Osievschi, a folosit mijlocul de transport de modelul XXXX din dotarea sectorului, în alte scopuri decât cele de serviciu, completând foile de parcurs a autoturismului cu nr./î XXXX, cu date eronate privitor la ziua, ora, direcția de deplasare, precum și a distanței parcurse. Astfel, instanța de apel a constatat că atât în cadrul anchetei disciplinare, cât și în cadrul examinării cauzei, nu au fost prezentate argumente și probe întemeiate, care ar demonstra utilizarea automobilului în scop de serviciu, pentru zilele și orele enunțate, iar abaterea disciplinară corect a fost calificată ca gravă.

La data de 18 octombrie 2021 și la data de 20 decembrie 2021 Dorin Osievschi a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat eronat normele de drept material.

Recurentul consideră că motivarea oferită de către instanță este formală, generală, lipsită de o cercetare obiectivă și eficientă a tuturor probelor deferite instanței, care reprezintă o încălcare a procesului de apreciere a probelor.

De asemenea, recurentul în cererea sa a reiterat argumentele expuse în acțiune în susținerea poziției sale, invocând că nu au fost analizate de către instanța de apel, prin prisma probelor din dosar, care demonstrează că a fost sancționat ilegal, cu eliberarea din funcție.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța constată că se încadrează în prevederile articolului 245 din Codul administrativ.

În conformitate cu articolul 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 octombrie 2021.

La data de 18 octombrie 2021 Dorin Osievschi a depus recur nemotivat. (f.d. 137-138, vol. II)

Decizia motivată a fost notificată avocatului Alina Ursu, care reprezintă interesele lui Dorin Osievschi, la data de 30 noiembrie 2021, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică „valeria.grigoraș@justice.md”. (f.d. 139-142, vol. II)

Dorin Osievschi a depus recurs motivat la data de 20 decembrie 2021, fiind respectat termenul instituit de legiuitor în art. 245 din Codul administrativ. (f.d. 146-168, vol. II)

La data de 15 decembrie 2021 și 21 decembrie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră copia recursului declarat de către Dorin Osievschi. (f.d. 145, 169-170, vol. II)

La data de 14 ianuarie 2022 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Dorin Osievschi împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Dorin Osievschi în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume, din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în

circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Dorin Osievschi.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Dorin Osievschi se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas